

Lebistes reticulatus na výstavách [1957]

Výstava v Berlíně srpen 1956

V Berlíně se konala od 17. do 20. srpna 1956 III. mezinárodní výstava pavích oček, které se zúčastnili vystavovatelé z devíti evropských i mimoevropských zemí, totiž z Anglie, Holandska, Jugoslávie, obou částí Německa, z Rakouska, Spojených států, Švýcarska a Turecka. Bylo vystaveno celkem 120 nádrží, umístěných v západoberlínském Akvariu. Hodnoceny byly pouze propěstované čisté chovy, reprezentované vždy třemi stejně vyhlížejícími samečkami. Rybky byly roztrženy do několika skupin podle běžných standardů; dvěma třídami bylo pamatováno na nové, za standardy dosud neuznané formy a na nové barevné kombinace. Otevření výstavy, o niž byl velký zájem v publiku, byli přítomni zahraniční hosté, mezi nimi i Hähnel a Sternke, Američané německého původu, z nichž zvláště Hähnel před časem rozvířil mezi akvaristy diskusi o otázkách dědičnosti svými hybridními samečkami s obrovskou ocasní ploutví.

Z NDR se po prvé zúčastnil mezinárodní výstavy nedávno založený kroužek pěstitelů pavích oček, vedený Bruno Agurskim, a dosáhl pozoruhodných úspěchů. V kategorii samečků s kulatou ocasní ploutví obsadila jejich vystavovaná trojice první místo na výstavě vůbec nejvyšším dosaženým počtem bodů (90, 7). Kromě toho obsadili naši přátelé z NDR v různých skupinách dvě druhá, dvě třetí a jedno páté místo.

Pěstování gupek je v mnoha zemích na pěkné úrovni. V Anglii ku př. je *Lebistes reticulatus* snad nejpěstovanější rybkou; existuje tam řada spolků sdružujících pěstitele, kteří se věnují výhradně nebo alespoň převážně chovu těchto rybek. U nás však, jak se zdá, není pro soustavné pěstování krásných exemplářů pavích oček mnoho porozumění. Živorodky jsou vesměs podceňovány (až na několik výjimek, které je nesnadno chovat) a zvláště gupky se považují za rybky vysloveně začátečnické. A tak jsou opravdu krásné exempláře u našich akvaristů největší vzácností.

Pamětníci vzpomenou, že tomu bylo podobně v polovině třicátých let, když žižkovský akvaristický spolek „Vallisnerie“ přišel s originálním tehdy nápadem, uspořádat výstavu a soutěž o nejkrásnějšího samečka *Lebistes*. A po výstavě – jak to napsal Jaroslav Titz (Akv. listy, září 1935) – „tato rybka, všemi ‚řádnými‘ akvaristy již opovrhovaná a úplně vymítěná z hovorů ‚odborníků‘, stala se najednou hledanou a váženou rybkou všech akvaristů“. Předloni tomu bylo 20 let, co se výstava konala.

Měli bychom si vzít příklad jak z naší domácí tradice, tak i z pěstitelů v jiných zemích a oživit zájem o cílevědomé pěstění krásných kusů akvarijních rybek výstavami, které by ukázaly spíše mnoho odrůd a variací jednoho propěstovaného druhu než množství nejrůznějších druhů pěstovaných ryb. K tomu cíli je ovšem paví oko zvláště vhodné, ale jsou i jiné takové ryby. V Německu vystavovali v srpnu současně také bojovníci *Betta splendens*. A pražští akvaristé, ale i vzdálenější návštěvníci mohou na Smíchově u pěstitelů ze ZK ROH TATRA stále vidět v řadě nádrží alespoň malou ukázkou půvabu různých variací platy (*Xiphophorus maculatus*, dříve *Platyopocilus maculatus*) nebo mečouna (*Xiphophorus helleri*).

[průvodní dopisy]

Dr Albert Pilát,

hlavní vědecký redaktor

časopisu ŽIVA,

Praha.

Praha, 27. května 1956.

Vážený pane doktore,

dovoluji si zaslat drobný příspěvek do Živy. Zároveň se Vás chci otázat, chtěl-li byste otisknout asi 2-3 stránkový článek o pěstování Drosophily jako akvarijního a terarijního krmiva (s podrobným popisem).

Na společné besedě akvaristických kroužků (pražských i mimopražských) 14. dubna na Smíchově se ukázalo, že o mušku je zájem, že však není znám způsob jejího pěstování ani zkušenosti s krmením. Řekl jsem tam několik poznámek a byl jsem potom požádán předsedou Elodey o přednášku na toto téma, a tak bych ji mohl po některých úpravách poslat do Vašeho časopisu.

U nás, pokud je mi známo, o Drosophile krom drobných poznámek (např. Šula 1944, Vogel 1955 apod.) nikdo s akvaristického hlediska nepsal. V loňském ročníku Aquarien u. Terrarien vyšel článek H. F. Sauera, nicméně bez podrobnějšího návodu a uvedení drobných zkušeností, které jsou pro praktického pěstitele často dosti důležité.

Očekávaje Vaši odpověď,

jsem s pozdravem

Váš

Dr Ladislav Hejdánek,

Chodská 5, Praha 12.

NAKLADATELSTVÍ ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD

PRAHA II, VODIČKOVA 40

Dr Ladislav Hejdánek

Chodská 5

Praha 12

Dne 14. 9. 1956

Vážený pane doktore,

nabízený článek o Drosophile vítáme a čekáme, že nám jej pošlete co nejdříve.

Těšíme se na stálou spolupráci s Vámi a jsme

s pozdravem

Spalová

REDAKCE ČASOPISU

Živa

PRAHA II, VODIČKOVA. 40

NAKLADATELSTVÍ ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD

PRAHA II. VODIČKOVA 40

Dr Ladislav Hejdánek,

Chodská 5,

Praha XII.

Dne 31. 5. 1956

Děkujeme za Váš příspěvek, který předáme redakční radě Živy. Bude-li přijat, ponecháme jej v redakci, v opačném případě Vám jej vrátíme.

S pozdravem

Míru zdar.

Spalová

REDAKCE ČASOPISU

Živa

PRAHA II, VODIČKOVA 40

Nakladatelství Čs. akademie věd,

Redakce časopisu „Živa“,

Dr. O. Oliva resp. red. Spalová

Vodičkova 40,

Praha II.

Praha, 10. října 1956.

Vážená paní redaktorko,

odvolávám se na dnešní telefonický hovor s Vámi, v němž bylo dohodnuto, že Vám zašlu pozměněné znění zprávy „Lebistes reticulatus na výstavách“ s některými doplněnými údaji o průběhu berlínské výstavy. Vzhledem k tomu, že příspěvek byl zařazen, jak jste mi řekla, do 1. čísla příštího ročníku, upravil jsem data k roku 1957.

S pozdravem

Dr Ladislav Hejdánek,

Chodská 5, Praha 12.

Tel. 922751, 928951, linka 19.